EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 6.7.2022
COM(2022) 326 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om udøvelse af de delegerede beføjelser, der tillægges Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om udøvelse af de delegerede beføjelser, der tillægges Kommissionen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne

1. Indledning

Med denne rapport opfyldes Kommissionens forpligtelse i medfør af artikel 51, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne (i det følgende benævnt "forordningen om fødevareinformation")[1]. Ved forordningen om fødevareinformation fastlægges generelle principper, krav og ansvarsfordeling vedrørende fødevareinformation, navnlig mærkning af fødevarer. Fødevareinformation har til formål at sikre et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og interesser ved at give endelige forbrugere grundlag for at træffe informerede valg og anvende fødevarer på sikker vis, navnlig ud fra sundhedsmæssige, økonomiske, miljømæssige, sociale og etiske betragtninger.

Ved artikel 51, stk. 2, i forordningen om fødevareinformation tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om de emner, der er omhandlet i følgende bestemmelser:

- Artikel 9, stk. 3: Kommissionen kan fastlægge kriterierne for, at en eller flere obligatoriske oplysninger kan udtrykkes ved hjælp af piktogrammer eller symboler i stedet for ord eller tal for at sikre, at forbrugerne får gavn af andre måder at angive obligatorisk fødevareinformation på. I denne forbindelse skal der sikres samme informationsniveau som med ord og tal og tages hensyn til dokumentation for, at forbrugerne forstår dem på samme måde.
- Artikel 10, stk. 2: Kommissionen kan ændre bilag III, hvori der foreskrives supplerende obligatoriske oplysninger for specifikke typer eller kategorier af fødevarer for at sikre forbrugeroplysninger om disse fødevarer og for at tage hensyn til tekniske fremskridt, den videnskabelige udvikling, beskyttelsen af forbrugernes sundhed eller sikker brug af en fødevare.
- Artikel 12, stk. 3: Hvis andre måder at angive obligatoriske fødevareoplysninger på er bedre tilpasset til bestemte obligatoriske oplysninger, kan Kommissionen fastlægge kriterierne for, at bestemte obligatoriske oplysninger kan udtrykkes på anden måde end på emballagen eller etiketten. I disse tilfælde skal forbrugerne sikres samme informationsniveau som ved angivelse på emballagen eller etiketten, og der skal tages hensyn til dokumentation for, at forbrugerne forstår oplysningerne på samme måde og anvender disse andre måder i vidt omfang.
- Artikel 13, stk. 4: Kommissionen skal fastsætte regler for læseligheden af obligatoriske oplysninger med henblik på at opfylde forordningens mål. Kravet om, at varebetegnelsen for fødevaren, nettomængden af fødevaren og det virkelige alkoholindhold udtrykt i volumen for drikkevarer, der indeholder mere end 1,2 volumenprocent alkohol, skal være

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18).

anført i samme synsfelt, kan af Kommissionen udvides til supplerende obligatoriske oplysninger om specifikke typer eller kategorier af fødevarer, med forbehold af artikel 16, stk. 1 og 2.

- Artikel 19, stk. 2: I ekstraordinære tilfælde og under hensyntagen til relevansen for forbrugeren af en ingrediensliste over specifikke typer eller kategorier af fødevarer kan Kommissionen supplere fortegnelsen over de fødevarer, for hvilke ingredienslisten kan udelades, forudsat at udeladelserne ikke indebærer, at den endelige forbruger eller storkøkkener ikke får fyldestgørende oplysninger.
- Artikel 21, stk. 2: Kommissionen skal på ny undersøge og om nødvendigt opdatere listen i bilag II over stoffer eller produkter, der forårsager allergier eller intolerans, for at sikre bedre information til forbrugerne og tage hensyn til den seneste videnskabelige udvikling og tekniske viden.
- Artikel 23, stk. 2: For visse nærmere bestemte fødevarer kan Kommissionen fastsætte, at nettomængden skal udtrykkes på en anden måde end i volumenenheder (liter, centiliter, milliliter) for flydende varer og i vægtenheder (kilogram, gram) for at sikre, at forbrugeren bedre kan forstå fødevareoplysninger på mærkningen.
- Artikel 30, stk. 6: For at tage hensyn til oplysningernes relevans kan Kommissionen ved at indsætte eller slette oplysninger ændre: listerne med oplysninger vedrørende den obligatoriske næringsdeklaration, som kan supplere den (artikel 30, stk. 2), informationen i næringsdeklarationen, som kan gentages (artikel 30, stk. 3), indholdet af den frivillige næringsdeklaration, hvis denne er angivet på alkoholiske drikkevarer, der indeholder mindre end 1,2 % alkohol (artikel 30, stk. 4) samt indholdet af den frivillige næringsdeklaration, hvis denne er angivet på ikkefærdigpakkede fødevarer (artikel 30, stk. 5).
- Artikel 31, stk. 2: Kommissionen kan vedtage omregningsfaktorer for de vitaminer og mineraler, som kan angives i næringsdeklarationen, med henblik på en mere præcis beregning af indholdet af sådanne vitaminer og mineraler i fødevarer.
- Artikel 36, stk. 4: Hvis ledere af fødevarevirksomheder giver indbyrdes afvigende frivillig fødevareinformation, som kan vildlede eller forvirre forbrugeren, kan Kommissionen med henblik på at sikre en passende forbrugeroplysning vedtage bestemmelser om frivillig fødevareinformation ud over den, der er omhandlet i artikel 36, stk. 3.
- Artikel 46: Med forbehold af artikel 10, stk. 2, og artikel 21, stk. 2, der er nævnt ovenfor, om ændring af henholdsvis bilag III og II, kan Kommissionen ændre bilagene for at tage hensyn til tekniske fremskridt, den videnskabelige udvikling, forbrugernes sundhed eller forbrugernes informationsbehov.

2. Retsgrundlag

I medfør af artikel 51, stk. 2, i forordningen om fødevareinformation blev beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 9, stk. 3, artikel 10, stk. 2, artikel 12, stk. 3, artikel 13, stk. 4, artikel 18, stk. 5, artikel 19, stk. 2, artikel 21, stk. 2, artikel 23, stk. 2, artikel 30, stk. 6, artikel 31, stk. 2, artikel 36, stk. 4, og artikel 46 tillagt Kommissionen for en indledende periode på 5 år efter den 12. december 2011. Kommissionen skulle fremlægge en rapport om udøvelsen af de delegerede beføjelser, som den er tillagt ved forordningen om fødevareinformation, senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af fem år, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

Den 11. marts 2016 vedtog Kommissionen en første rapport om udøvelsen af de delegerede beføjelser, som den er tillagt ved forordningen om fødevareinformation[2]. Nævnte rapport beskrev de aktiviteter, der blev gennemført i perioden.

3. Udøvelse af de delegerede beføjelser

I perioden fra den 11. marts 2016 til dato har Kommissionen ikke konstateret et behov for at gøre brug af nogen af de delegerede beføjelser, som den er tillagt ved forordningen om fødevareinformation. De delegerede beføjelser er fortsat hensigtsmæssige, og beslutningen om ikke at gøre brug af dem er truffet ud fra en regelmæssig og grundig vurdering af de områder, der er omfattet af de delegerede beføjelser i den foreliggende periode, på grundlag af den feedback, der er indsamlet fra de nationale myndigheder, forbrugere og interessenter samt i lyset af den erfaring, der er indhøstet i forbindelse med gennemførelsen af forordningen om fødevareinformation.

Navnlig ved artikel 13, stk. 1-3, i forordningen om fødevareinformation er der fastsat krav til præsentationen af de obligatoriske oplysninger for at sikre, at de er let synlige, letlæselige og, hvis det er relevant, ikke kan slettes. For at sikre læseligheden er der navnlig ved forordningens artikel 13, stk. 2 og 3, og ved bilag IV til samme forordning fastsat minimumskrav til skriftstørrelsen under hensyntagen til materialets overflade. I definitionen af "læselighed" i artikel 2, stk. 2, litra m), i forordningen om fødevareinformation henvises der også til andre aspekter af præsentationen, f.eks. afstanden mellem bogstaverne, linjeafstanden, skriftvidden, skriftfarven, skrifttypen, forholdet mellem bogstavernes højde og bredde samt kontrasten mellem skrift og baggrund. I den forbindelse bemyndiges Kommissionen ved artikel 13, stk. 4, i forordningen til at fastsætte supplerende regler for læseligheden af de obligatoriske oplysninger med henblik på at opfylde forordningens mål. Gennemførelsen af artikel 13, stk. 1-3, i forordningen om fødevareinformation har ikke hidtil vist, at de nuværende regler ikke er tilstrækkelige til at sikre, at de obligatoriske oplysninger er letlæselige. Med tanke på det overordnede mål om at opnå den rette balance mellem forbrugerbeskyttelse og den fleksibilitet, der muliggør en smidig forretningsførelse for ledere af fødevarevirksomheder, har Kommissionen ikke fundet det hensigtsmæssigt i den foreliggende periode at gøre brug af den modtagne beføjelse til at indføre yderligere krav vedrørende læseligheden af de obligatoriske oplysninger.

Kommissionen skal desuden i henhold til artikel 21, stk. 2, i forordningen om fødevareinformation på ny systematisk undersøge den i bilag II indeholdte liste over stoffer eller produkter, der forårsager allergier eller intolerans. I lyset af nævnte løbende vurdering opdaterer Kommissionen om nødvendigt listen for at sikre bedre forbrugeroplysning og for at tage hensyn til de seneste videnskabelige fremskridt og den tekniske viden. I overensstemmelse med nævnte bestemmelse har Kommissionen i den foreliggende periode nøje overvåget situationen for så vidt angår stoffer eller produkter, der kan forårsage allergier eller intolerans, og er ikke kommet i besiddelse af dokumentation for, at der er behov for en yderligere ændring af bilag II til forordningen om fødevareinformation.

Som det fremgik af Kommissionens rapport af 11. marts 2016 om udøvelse af de delegerede beføjelser, som Kommissionen er tillagt, blev artikel 18, stk. 5, i forordningen om fødevareinformation ophævet den 1. januar 2018.

---

[2] Rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om Kommissionens udøvelse af de delegerede beføjelser, den er tillagt ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevareinformation til forbrugerne. COM(2016) 138 final.

4. Konklusion

Siden den 11. marts 2016 har Kommissionen ikke udøvet de delegerede beføjelser, som den er tillagt ved forordning (EU) nr. 1169/2011. Den opfordrer Europa-Parlamentet og Rådet til at tage denne rapport til efterretning.